

Chlapec a čert

Norskou lidovou pohádku přeložil: Vojtěch Hrubý, 2005

Byl jednou jeden chlapec, který šel po cestě a louskal oříšky. Našel jeden červavý a v tom potkal čerta.

„Je pravda,“ řekl chlapec, „jak se říká, že se čert dokáže zmenšit tak, jak sám chce, a protáhnout se i špendlíkovou dírkou?“

„Ano!“ odpověděl čert.

„Tak mi to ukaž, vlez do tohoto oříšku!“ řekl chlapec a čert to udělal. Jakmile se protáhl červí dírkou, chlapec do ní zarazil třísku.

„A mám tě!“ řekl a strčil oříšek do kapsy.

Když ušel kus cesty, dostal se ke kovárně. Vešel dovnitř a poprosil kováře, zda by mu rozlouskl oříšek.

„Ano, to by mělo jít snadno,“ odpověděl kovář a vzal své nejmenší kladívko, položil oříšek na kovadlinu a udeřil do něj, ale nerozlouskl jej. Tak si vzal trochu větší kladivo, ale ani to nebylo dost těžké. Vzal tedy ještě větší, ale ani to nestačilo. To kováře velmi rozzlobilo a vzal své největší kladivo.

„Však já tě přeci rozlousknu,“ řekl a udeřil, jak jen dovedl. Oříšek se rozbil na kousky, půl střechy kovárny uletělo a zarachotilo se, jako by se měla chalupa zhroutit.

„V tom snad musel být sám čert,“ řekl kovář.

„Však také byl,“ odpověděl chlapec.